

BELSAZAR

(.....)

Temidden van zijn overheden
 En aartsgeweldigen en leden
 Van 't koninklijke hofgezin,
 Omstuwd van sterre-wichelaren
 En wijze eerwaarde priesterscharen
 Trad Belsazar de feestzaal in.
 De slaven haastten wijn te mengen,
 En 't kostlijk offer mild te plengen,
 Goot hij de groote kannen uit,
 En 't dreunde: 'u zij eeuwig leven,
 En moge uw god u glorie geven,
 En alles wat zijn gunst besluit.'

(.....)

Maar als de heilge priesterkoren
 De hymne zongen tot Bels eer,
 Beval hij: "t sieraad aller goden
 En 't vaatwerk van den God der Joden
 Zette men voor Bels voeten neer.'
 Men bracht Gods bekers en men schonk
 Den wijn en alles knielde en dronk
 Ter eer van Bel en hoonde:
 'Wie is gelijk aan onzen god
 Die met alle andre goeden spot?'

(.....)

Nadat hij voor den koning boog,
 Verhief zich Daniël en hoog
 Liet hij zijn stem weerschallen:
 'De Heer, zo snood door u gehoond,
 Heeft u zijn heerlijkheid getoond.
 Jehovah beheerscht allen.
 Hij zond de vingers met de stift,
 Die dit geheim heeft neergegrift
 O vorst, voor u geschreven.

(.....)

Slechts spottend hebt ge aan God gedacht,
 Nu is uw heerlijkheid en pracht
 Der Perzen vorst geschonken.

(.....)

't Feest joelde luider... in dien nacht
 Kwam Pers en Meder door de gracht
 En bij het morgenrooden
 Lag Belsazar, zijn oogen groot
 Van waanzin, in en wijnplas dood,
 En om hem niets dan dooden.

(.....)

Hoe groot, hoe vreeslijk zijt Ge alom,
 O God, Die uit uw heiligdom
 Ten oordeel zijt gekomen.
 Maar die uw wet niet wederstreeft,
 Uw recht bemint en voor U leeft,
 Wordt eeuwig aangenomen.